TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2019/308

2019 m. vasario 18 d.

kuriuo Austrija, Liuksemburgas ir Rumunija įgaliojami dėl Europos Sąjungos interesų pritarti Baltarusijos ir Uzbekistano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 3 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies b punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

kadangi:

(1) Europos Sąjunga yra nusistačiusi kaip vieną iš savo tikslų skatinti vaiko teisių apsaugą, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnyje. Priemonės, skirtos vaikams apsaugoti nuo neteisėto išvežimo ar laikymo, yra vienas iš esminių tos politikos aspektų;

(2) Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2201/2003 ([2]) (toliau – reglamentas „Briuselis IIa“), kuriuo siekiama apsaugoti vaikus nuo žalingų padarinių, kuriuos sukelia neteisėtas išvežimas ar laikymas, ir nustatyti tvarką, kuri užtikrintų greitą jų sugrąžinimą į valstybę, kurioje jie nuolat gyvena, taip pat užtikrinti bendravimo teisių ir globos teisių apsaugą;

(3) Reglamentu „Briuselis IIa“ papildoma ir sustiprinama 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų (toliau – 1980 m. Hagos konvencija), kuria tarptautiniu lygmeniu nustatoma susitariančiųjų valstybių ir centrinių įstaigų įsipareigojimų ir bendradarbiavimo sistema ir siekiama užtikrinti greitą neteisėtai išvežtų ar laikomų vaikų grąžinimą;

(4) visos Sąjungos valstybės narės yra 1980 m. Hagos konvencijos šalys;

(5) Sąjunga ragina trečiąsias valstybes prisijungti prie 1980 m. Hagos konvencijos ir remia tinkamą 1980 m. Hagos konvencijos taikymą, *inter alia*, kartu su valstybėmis narėmis dalyvaudama specialiųjų komisijų, kurias reguliariai organizuoja Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencija, veikloje;

(6) opiais tarptautinio vaikų grobimo atvejais geriausiu sprendimu galėtų būti bendra teisinė sistema, taikoma Sąjungos valstybių narių ir trečiųjų valstybių santykiams;

(7) 1980 m. Hagos konvencijoje nustatyta, kad ji taikoma tik prisijungiančios valstybės ir tų susitariančiųjų valstybių, kurios pareiškė, kad pritaria jos prisijungimui, tarpusavio santykiams;

(8) pagal 1980 m. Hagos konvenciją ekonominės integracijos regioninėms organizacijoms, kaip antai Sąjungai, neleidžiama tapti jos šalimi. Todėl Sąjunga negali nei prisijungti prie tos konvencijos, nei deponuoti savo pareiškimo dėl pritarimo valstybės prisijungimui;

(9) remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nuomone 1/13 ([3]), pareiškimai dėl pritarimo prisijungimui pagal 1980 m. Hagos konvenciją priklauso išimtinei Sąjungos išorės kompetencijai;

(10) 1998 m. sausio 12 d. prisijungimo prie 1980 m. Hagos konvencijos dokumentą deponavo Baltarusija. 1980 m. Hagos konvencija Baltarusijoje įsigaliojo 1998 m. balandžio 1 d.;

([1]) 2019 m. sausio 31 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([2]) 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003 12 23, p. 1).
([3]) ECLI:ES:C:2014:2303.

(11) visos susijusios valstybės narės, išskyrus Austriją, Daniją, Liuksemburgą ir Rumuniją, jau pritarė Baltarusijos prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos. Baltarusija pritarė Bulgarijos, Estijos, Latvijos, Lietuvos ir Maltos prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos. Įvertinus padėtį Baltarusijoje padaryta išvada, kad Austrija, Liuksemburgas ir Rumunija gali dėl Sąjungos interesų pritarti Baltarusijos prisijungimui pagal 1980 m. Hagos konvencijos sąlygas;

(12) 1999 m. gegužės 31 d. prisijungimo prie 1980 m. Hagos konvencijos dokumentą deponavo Uzbekistanas. 1980 m. Hagos konvencija Uzbekistane įsigaliojo 1999 m. rugpjūčio 1 d.;

(13) visos valstybės narės, išskyrus Austriją, Daniją, Liuksemburgą ir Rumuniją, jau pritarė Uzbekistano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos. Uzbekistanas pritarė Bulgarijos, Estijos, Latvijos, Lietuvos ir Maltos prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos. Įvertinus padėtį Uzbekistane padaryta išvada, kad Austrija, Liuksemburgas ir Rumunija gali dėl Sąjungos interesų pritarti Uzbekistano prisijungimui pagal 1980 m. Hagos konvencijos sąlygas;

(14) todėl Austrija, Liuksemburgas ir Rumunija turėtų būti įgalioti deponuoti pareiškimą dėl pritarimo Baltarusijos ir Uzbekistano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl Sąjungos interesų laikydamosi šiame sprendime išdėstytų sąlygų. Kitos Sąjungos valstybės narės jau pritarė Baltarusijos ir Uzbekistano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos, todėl naujų pareiškimų dėl pritarimo prisijungimui neturėtų deponuoti, nes pagal tarptautinę viešąją teisę esami pareiškimai galioja toliau;

(15) Jungtinei Karalystei ir Airijai reglamentas „Briuselis IIa“ yra privalomas ir jos dalyvauja priimant ir taikant šį sprendimą;

(16) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Austrija, Liuksemburgas ir Rumunija įgaliojami dėl Sąjungos interesų pritarti Baltarusijos ir Uzbekistano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos.

2. Austrija, Liuksemburgas ir Rumunija ne vėliau kaip 2020 m. vasario 19 d. deponuoja pareiškimą dėl pritarimo Baltarusijos ir Uzbekistano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl Sąjungos interesų, išdėstytą taip:

„[Visas VALSTYBĖS NARĖS pavadinimas] pareiškia, kad pritaria Baltarusijos ir Uzbekistano prisijungimui prie 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų, vadovaujantis Tarybos sprendimu (ES) 2019/308“.

3. Austrija, Liuksemburgas ir Rumunija informuoja Tarybą ir Komisiją apie savo pareiškimų dėl pritarimo Baltarusijos ir Uzbekistano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos deponavimą ir perduoda Komisijai tų pareiškimų tekstą per du mėnesius nuo jo deponavimo.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja pranešimo apie jį dieną.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Austrijai, Liuksemburgui ir Rumunijai.

Priimta Briuselyje 2019 m. vasario 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. BĂDĂLĂU